

4 listy pro Lvíčata

Časopis
Lvícat a Pavoučků

ČÍSLO 1

ROČNÍK: XXXVI

VYDÁVÁ: vedení oddílu

Toto číslo vyšlo: 1. září 2022

ÚČASTNÍCI TÁBORA LVÍČAT A PAVOUČKŮ 2022

Jaký byl minulý oddílový rok a jak začne ten nový?

Na rozdíl od předešlých dvou let konání akcí našeho oddílu neomezil covid, jen na přelomu zimy a jara někteří jedinci nemoc prodělali či byli v karanténě, ale ostatní se mohli scházet dál a činnost jako taková pokračovat.

Hlavní událostí minulého oddílového roku bylo pokračování postupného předávání celého oddílu mladší generaci. V listopadu Bahňák od Tumaje převzal veškerou agendu týkající se všeho, co s oddílem souvisí.

Lvíčata vedená Bahňákem, Pomněnkou a Frodem hned v září posílilo pět bývalých Pavoučků, Anička, Terka, Týna, Tomáš a Kryštof, ke kterým pak přibyl ještě zvenčí Matěj Hurych, takže po odchodu Davida a Ondry Krupkových bylo, a do konce oddílového roku i zůstalo, patnáct členů.

Od Pavoučků, které dále vedl Tumaj spolu s Bastim a nově s Bonbónem, v té době stále ještě Lvíčetem, odešlo, jak již výše zmíněno, pět členů ke Lvíčatům a v družině našich malých kamarádů zůstali pouze Áňa, Dorka a Hugo.

Naštěstí se o naši činnosti dozvěděla maminka Fandy Kaliny a než se stačil kolotoč našich schůzek rozjet, přišli s tímto chlapcem ještě Martin, Petr a Ondra. O týden později se dostavili již dříve avizovaní Petřík, později přezdívaný jako Artuš, s Vojtou. Na další schůzku spolu s posledně jmenovaným přišla i jeho mladší sestra Viktorka, a tak Pavoučků bylo najednou deset. Ovšem to nebyl konec. V říjnu přibyla ještě Sofie a v květnu Tea a Matěj. Na přelomu zimních a jarních měsíců se krátce akcí Pavoučků účastnili i dva malí ukrajinští chlapci, z nich se Lev po měsíci odstěhoval do Prahy a Dima přestal chodit v době, kdy u nich začínají prázdniny, tedy v červnu. Zda se u nás ještě objeví, to se dozvíme přibližně v době, kdy toto číslo našeho časopisu vyjde.

Sečteme-li to, Pavoučci se v průběhu celého oddílového roku rozrostli ze tří na čtrnáct a navíc na poslední tři červnové schůzky již chodil jeden prvnáček, Rost'a, kterého jsme do stavu nezapočetli a nechali si to až na teď, na září.

V činnosti Lvícat se po listopadu začaly objevovat nové výrazy, jako projektový den či tandem. Tyto akce byly spojeny vždy s finanční podporou na nákup pomůcek z jistých fondů, které poskytovalo ministerstvo školství prostřednictvím ústředí České táborské unie, jejímiž jsme členy. A tak máme několik nafukovacích člunů, také oddílový fotoaparát a další pomůcky ke hrám.

Projektové dny byly tři pro Lvíčata a jeden pro Pavoučky. První byl na téma „Ptačí svět“, další „Spánek a jeho vliv na nás“ a poslední „Historie kladenského vlaku“. Pavoučci měli téma „Hrajeme si bezpečně“. Posledně uvedená akce proběhla v zábavném centru Toboga, kde se i spalo, a právě tam měla Lvíčata téma o spánku.

Tandemy měly zcela odlišnou strukturu, ale i zde měla Lvíčata možnost se hodně naučit a získat spoustu informací o daném tématu. Tady nám značně pomáhali nejen naši vedoucí, ale i další kamarádi. Témata byla „Historie fotografování“, „První pomoc a vodní element“ a „Říční plavba a přilehlá flóra“.

A co rok nadcházející?

Jak Lvíčata, tak Pavoučci pokračují ve své činnosti s tím, že od těch starších odešli Bonbón, Klokan a Kulik, kteří již opustili základní školu. Po jejich odchodu zůstalo ve Lvíčatech dvanáct řadových členů, které doplní Áňa přicházející od Pavoučků. Z této družiny se ke Lvíčatům přesouvá také instruktor Basti, který nahradí Froda, jenž má nové povinnosti a na oddíl mu již nezbývá dostatek času.

Pavoučků po přestupu Áni ke Lvíčatům zůstane také dvanáct, ale jak jsme se již zmínili, doplní je čerstvý druhák Rost'a a o dalších třech dětech máme povědomí, že by k nám rády chodily. Co se instruktorů týká, osamocené Bonbóna doplní Klokan s Kulikem, kteří chtějí v činnosti našeho oddílu pokračovat a dostávají příležitost právě v družině našich nejmenších.

Váš GeTe

Výpravy družin 2022

Po mnoha letech byl závěr soutěže družin Lvíčat o vícedenní výpravy dramatický a Ropáci o tom, že mohou jet na čtyřdenní výpravu, rozhodli až poslední den této soutěže.

Kvítek a Bonbón na podivném kameni.

To Mufici věděli dlouho dopředu, že vyhrají a tím pádem budou moci jet na pět dnů. Bohužel toho využili pouze dva členové vítězné družiny, Bonbón a Kvítek. Ty jsem v určený den nabral do svého auta a vyrazili jsme do Blatna, odkud jsme se svezli kousek vlakem na zastávku Kosobody, odkud nás pak čekalo dvoudenní putování v této sestavě.

Pod zastávkou jsme se sotva dotkli modré turistické značky a hned jsme odbočili na vedlejší cestu, po které jsme se dostali pod vrcholek zvaný Hůlka, kde jsme kdysi s kamarády z naší trampské osady pořádali výroční ohně. Toto místo je zvláštní obrovskými balvany, které stojí jen na několika málo slaboučkých, řekněme nožičkách, což nakonec dokumentuje i první z fotografií pořízených na naší cestě.

Bonbón a Kvítek prolezli všechno zajímavé na tomto místě, kde také dostali mapu a kompas, a další naše kroky určovali oni. Cesta vedla nejprve mezi lesem a polem, pak mezi poli a tady Bonbón objevovala neskutečné kvantum čtyřlístků. Bylo jich tam takové množství, že jsem je i já viděl svým již dosti chabým zrakem.

Pokračovali jsme v dnes naplánované trase a navštívili Jesenické jezírko, v novějších mapách označované jako Zatopený lom u Bedlna. Ať si ho nazývá kdo jak chce. Jisté je to, že si toto místo často vybírají filmaři kupříkladu pro televizní zpracování Radůze a Mahuleny, Nesmrtelné tety nebo Pravého rytíře.

Pro dnešek jsme měli zajímavosti vybrané, pokud ovšem jako zajímavost nepovažujeme samotné Petrohradské skály, kde jsme nocovali. Zdejší roztroušené balvany jsou vyhlášenou boulderingovou oblastí, což je lezení bez jištění.

Bonbón u Petrohradských skal.

Ráno rozdělat oheň, uvařit vodu na čaj a snídat. Všechno probíhalo v naprosté pohodě, a tak jsme celkem brzy opustili naše tábořiště a pokračovali v putování.

V duté lípě.

První zastávkou byla kratičká naučná stezka Českých svatých, od které jsme pak vystoupali na zříceninu Petrohrad, chcete-li Pertšpurk. Tady jsme si prohlédli zvenku kapli a pokochali se pohledy do dálky od základů bývalé věže, možná dokonce hladomorny, a následně z malé vyhlídky na zbytku hradebních zdí.

Po značené cestě jsme sestoupili k dračí sluji, jak je nazývaná malá průchozí jeskyňka jen kousek od hradu. Trošičku ukrytá před zraky neznalých je v tomto místě dutá lípa, do které se kdysi vešlo sedm tehdejších Lvíčat. Samozřejmě, že tam tihle dva museli vlézt také, a já je vyfotil odspodu, aby bylo nahoře vidět, že se opravdu jedná o dutý strom.

Procházeli jsme staříčkým lesem plným věkovitých stromů, kde bylo popadané značné množství uschlých kmenů, které jsme buď přelézali, nebo obcházeli. Po tomto dobrodružném prodírání

jsme dorazili k dominantě kraje, ke statnému dubu, jehož stáří je odhadováno na nějakých devět set let, tedy věk více než úctyhodný. Obejmout ho ve třech bylo samozřejmě nemožné, a tak to Bonbón s Kvítkem alespoň naznačili pro focení.

Další cesta nás vedla kupříkladu kolem Stebenského obelisku, kolem zdejšího smírčího kříže a následně obcí Stebno okolo prodejny potravin, kde jsme dokoupili zásoby pití a pokračovali mezi poli ke Krtům, kde nás zastihla únava.

Dali jsme kratší odpočinek a po něm došli ještě asi kilometr do jednoho bývalého lomu s jezírkem, kde jsme na zdejším ohništi rozdělali oheň, a Bonbón se jako správná žena postarala o uvaření oběda. Já jsem se tu vykoupal a Kvítek smočil nohy do výše stehén. Pouze Bonbón odmítla osvěžení a jen se pořádně opláchl.

Pokračovali jsme dál k poslední zajímavosti dnešního putování, což je viklan. Ne ten známý Jesenický, ale utajený menší, nicméně stále dosti velký

Bonbón hýbající viklanem.

a Kvítek přidali, já jsem odjel do Kladna a šestice kamarádů ze dvou družin Lvíčat navázala další putování družin.

To, že dorazili Ropáci, byla do jisté míry záchrana – donesli totiž vodu, jídlo a dobrou náladu. Zatím totiž, na rozdíl od první skupiny (tvořenou mnou, tedy Bonbónem, a Vítkem) nebyli unaveni pochodem. A protože Tumaj musel další den na raport k lékaři, zastoupil jej Bahňák. Rozrostlá skupina táborníků se vydala po červené značce směrem k Borůvce, ke které měla dojít následující den.

Namířili jsme si to do slušného kopce ke skalám, kolem kterých jsme došli k silnici. Byli jsme překvapeni, protože po červené značce ani stopa, proto jsme pověřili statečného Vítka, aby se šel podívat dolů z kopce zda tam tu červenou nenajde. Nenašel ani červenou ani žádnou jinou. A tak nám bylo jasné, že nás to vede kus po silnici a pak teprve prudce zahnout. Když jsme všichni vzhledli nahoru, nevěřili jsme vlastním očím. Nad námi ještě větší kopec než předtím. Po slušném výšlapu jsme dosáhli vrcholu a našli i červenou značku. Bylo nádherně vidět na celé Blatno a okolí. Teď už na nás čekala jen rovná cesta v lese. Okolo byla velká mýtina a školka plná smrků. Celá skupina se zapojila do hry skládání příběhů,

Ten ve dvou neobejmete. Má obvod více než devět metrů.

kámen, kterým i nedospělý člověk pohne. Chcete důkazy? Najděte si na rajčeti album z první části této výpravy a nalistujte příslušné obrázky. Pak na dva jdoucí za sebou klikněte tam a zpět a uvidíte sami.

Kývající se balvan byl pro tuto část výpravy tedy poslední zajímavostí. Od něj jsme prošli lesem k rybníku po jeho hrázi a pokračovali jsme po silnici do Blatna k vlakovému nádraží, kde jsme včera naše putování zahajovali.

Nedlouho po nás dorazilo další auto, tentokrát řízené Bahňákem, se čtyřmi Ropáky, tedy jmenovitě s Kájou, Týnou, Kulikem a Klokanem. K nim se Bonbón

Tumaj

Kudy dál, kamarádi?

což je taková slovní hříčka. Bylo to hodně vtipných.

Najednou jsme spatřili nádhernou louku, která byla posetá fialovými kytkami. Kdybyste to na vlastní oči viděli! Kam oko dohlédlo, tam byly nádherné fialové květiny – Lupina mnoholistá. Pokračovali jsme dál po červené až k rozcestníku V lukách. Tady jsme nabrali směr Tis u Blatna. Tam jsme posvačili a vzápětí si vyzkoušeli někteří odhodlaní klikování s batohy. Po dalším putování jsme došli k rozcestníku Raštická louka sever. Protože jsme si chtěli ušetřit námahu, vzali jsme to zkratkou rovnou na jižní stranu. A protože byl již čas se utábořit, rozložili jsme se v blízkosti Sklárný a pustili se do přípravy ohně. A zatímco druhá skupina hodovala na připravených večerích z domova, první skupinka se nasytila jídlem dovezeným Bahňákem. Noc byla stvořená k dlouhému povídání. Pod širákem jsme pozorovali hvězdy a postupně odpadali do říše snů.

Kulik, Kája, Bonbón a Týna při večeři.

Druhý den jsme posnídali, zametli za sebou stopy a vyrazili do Sklárný. Odtud jsme šli opět lesem do velkého kopce, pak zase z kopce. To se ještě několikrát opakovalo, než jsme dorazili k rozcestníku Uhlířská louka. Tady jsme opustili červenou a dál už šli jen po žluté. Po krátké době jsme došli k velkým balvanům, kde jsme si zahráli na schovku. O kousek dál u rozcestníku Viklan – Skalní město jsme mohli obdivovat velikost místních viklanů. Ano, opravdu se viklají. A ano, opravdu se to píše s měkkým i.

U viklanů.

případ jako s Bábou. Prostě takové zajímavé naleziště viklanů. Po žluté jsme došli až do naší profláknuté známé Žihle. V COOPu jsme utratili nějaký ten přebytečný peníz a vydali se do Přehořova, cestou jsme poradili zbloudilým cyklistům, kde v Žihli najdou nějakou vodní plochu, kde by se mohli smočit. Snad tam trefili a neutopili se. V Přehořově nám už málem odpadávaly nohy, možná i ruce, taky záda. Pohromadě nás drželo jen vědomí, že těsně za kopcem je BORŮVKA. V kopci jsme si navzájem pomohli, až jsme Klokanovi rozbili batoh.

Hurá. Cíl byl dobyt. Po těžké cestě jsme si na Borůvce všichni oddechli. Nejdříve jsme došli pro vodu do studánky, pro dřevo na oheň a šli vařit oběd. Ten jsme všichni spořádali a chvíli si šli odpočinout. Poté jsme se šli smočit do známého Odlezenského jezera.

Mezitím poslední skupina vedená Pomněnkou a Frodem vyrazila z Kladna vlakem rovnou do Žihle. Vykoupanou skupinu přepadl vzápětí na Borůvce Tumaj. Ten měl po chvíli zajímavý telefonát. Třetí skupina ho informovala, že ne a ne najít cestu

Konečně v cíli, na Borůvce.

z Komárštejna na Borůvku. A tak Tumaj vyrazil skupinu zachránit a navést správným směrem. Skupiny, co už byly na Borůvce, se rozhodly udělat bloudícím překvapení. Rozmístily se po stráni dolů a čekaly, až dorazí do prázdného tábořiště. Po signálním hvizdu se všichni vynořili ze svých úkrytů a překvapili příchozí ze všech stran.

„Ztracení“ Honzik, Pomněnka, Matěj a Anička.

Foto Frodo

družstvo mohlo posunovat dopředu. To vyhráli Mufici.

O kus dál jsme se dozvěděli podrobné informace o etapové hře, která se měla celá odehrávat v době starého Egypta. Náplní minutové honičky bylo pochytní co nejvíce prchajících v co nejkratším čase. Vyhrála družina Mufiků. Následovala hra "všichni nasednout na společný kus klacku a proběhnout předem vytyčenou trasu". Vyhrávají Mufici.

Tumaj nás cestou k dalšímu stanovišti poinformovat, o nové naučné stezce kolem Odlezenského jezera a přečetli jsme si novou informační tabuli. Popošli jsme nahoru, kde nám dal Frodo za úkol postavit co nejrychleji tři ohně: pagodu, hranici, na které se upalují čarodějnice a kterou stavíme na táboře na táboráku, a pyramidu. To nejrychleji postavil tým Mufiků.

Matěj, Anička a Ryba při závodech v běhu na klacku.

Další úkol byl postavit za pět minut co nejvyšší hranici, s co nejvíce patry. Nejvíce pater postavili Mufici, kteří opět vyhráli.

Zajímavé získávání lístečků.

Cesta nám už mířila nahoru do kopce, když jsme došli na Komárštejn. Tam jsme si zahráli koulovačku a před obědem nám Tumaj stihl vyprávět o stavbě Komárštejna.

Po družinách jsme si na ohních uklohnili oběd. Vyjedené kotlíky jsme umyli a došli pro vodu. Následoval odpolední program. Být Nomádem bylo jednou ze soutěží. Museli jsme pusou z kmenů stromů sundat co nejvíce napínáčky přidělaných papírových lístků. To vyhrál tým Ropáků.

Na stejném místě jsme si zahráli "liščí oháňky" po týmech. Nikdo nepřišel k úhoně, i když se tato někdy velmi drsná soutěž neobejde bez nějakého drobnějšího zranění. Nikomu se nic nestalo a tuto soutěž vyhráli Mufici.

Nad námi se znenadání objevila mračna, která sice vypadala, že by z nich něco mohlo kápnout, ale nelámali jsme si s tím zbytečně hlavu a začali hrát další soutěž. Zahráli jsme si přehazovanou, kdy

Trošku jsme zmokli.

jeden z týmů musí hlavou odrazit míček co nejdál, z protějšího týmu se snaží také odrazit míček, ale na druhou stranu. A tak ho musejí dostat na nepřátelskou stranu za čáru. Když jsme dohrávali již poslední kolo všech zápasů, mrak nad námi se na nás zamračil a začalo lít jako z konve. Nám to ale vůbec nevadilo a místo toho, abychom začali pospíchat k Borůvce, jsme si to štrádovali pozvolným procházkovým tempem. V momentě, co jsme dorazili do tábořiště, přestalo pršet.

Náhodička. Trochu jsme se osušili a už se hrálo dál.

Dostali jsme od Froda papír, na kterém byl text v morseovce, který jsme museli vyluštit a zařídit se podle toho, co nám vyšlo. Frodovi jsme museli pošeptat větu a to bylo vše. Nejrychlejším týmem byli Mufíci.

Další soutěž byla rozdělena na více částí. Jedna ze skupin vyšla na kopec, kde byla Pomněnka, tu jsme museli chytit a ona nám řekla určité slovo. Pak jsme šli k Frodovi a tam hrát proti němu páku, taky nám pak řekl slovo. A naposled k Tumajovi, který nám položil otázku, a na tu jsme museli odpovědět a taky dostali slovo. Ze všech slov jsme museli usoudit jedno slovo a to – horolezecké lano. Tuhle soutěž vyhrál tým Mufíků.

Už se nám blížil večer, proto jsme si k večeři dali buřty, opět poseděli u ohně, tentokrát i s kytarou, a zalezli jsme do spacáků a šli jsme spát. Přes noc na nás trochu sprchlo.

Týna, Kulik a Anička při večeři.

Hned brzo ráno nás čekalo všechno si sbalit a vyrazit auty směr Záplavy. Bylo pro nás překvapení, že jedeme právě sem, a nikdo netušil, že celý den budeme v lodích na vodě.

Lvíčata a vodní živel.

Když jsme přijeli, uvařili jsme si na ohni oběd – lečo. Pak jsme se jali nafouknout dva nové čluny. Když už byly nafouknuté, vydali jsme se i se záchrannými vestami na vodu.

Když jsme se rozdělili na skupiny a vydali na vodu, museli jsme objet ostrůvek, to se nám všem povedlo. Až na Froda a Pomněnku, kteří se s lodí převrátili. Kromě zmáčených plavek se jim nestalo nic.

Dorazili jsme zpátky na břeh a šli vyzkoušet všechny druhy plavidel – kanoe, kajak a paddleboard.

Všichni jsme se vystřídali na všech zmíněných plavidlech. Někteří se při tom i vykoukali.

Musím říct, že den u vody byl báječný. Ale protože jsme hráli jenom týmové hry a na prvním místě tak bylo několik lidí, musela se dát poslední soutěž pro jednotlivce. Museli jste překonat dráhu, ovšem museli jste jít jako raci, pak oběhnout hromadu hlíny, skákat v pytli jako klokani a pak pozadu k cíli. Taky byste řekli, že nejlepší byl Klokan, když se tam skákalo jako život, ale ne, nejlepší čas měla Bonbón. A tak se přiblížil úplný konec pro některé z nás až pětidenní výpravy.

Kvítek jako rak.

Dorazili jsme na místo, kde si nás rodiče vyzvedávali. Nejlepší tým na této družinové vícedenní výpravě byl tým Mufiků a nejlepší jednotlivce byla Bonbón.

BnB

Závěrečná výprava Pavoučků na Borůvku

Pavoučci si naplánovali svoji závěrečnou vícedenní výpravu na pátek desátého až neděli dvanáctého června, tedy na tři dny, a kromě Áni a Dorky se zúčastnili všichni ostatní členové včetně nováčků Matěje a Tey.

Naším cílem byla malá tramská chata Borůvka, tak trochu patřící i našemu oddílu, která je kousek od Odlezenského jezera, které letos „oslavilo“ sto padesát let od svého vzniku, kdy se po velkých deštích sesula skalnatá část Potvorovské hory a zahradila Mladotický potok. Za touto hrází pak vzniklo jezero.

Borůvka není velká, ale dvě „letišť“, spodní a horní, pojmu pohodlně až šestnáct noceležníků, v případě uskromnění se i více, a navíc je na takovém plácku, který nabídl Pavoučkům dostatek prostoru na spaní pod širákem, čehož většina z nich využila.

Vyškrábat se nahoru také nebylo jednoduché, ale všichni měli podle pokynů batohy, takže jsme to zvládli.

První, co nás čekalo, bylo dojít do studánky pro vodu a nanosít dříví na oheň. Proto jsme se rozdělili do dvou skupin, které tyto úkoly splnily. Následovala večeře, ke které byly vlastnoručně opečené buřty. Žádné, že nám to tatínek na žádost maminky udělá. Kdo jak si to opekl, tak to i jedl.

Příprava spaní

Večer celkem pokročil, takže jsme si šli připravit vše na nocleh, pak jsme se sesedli okolo ohně a Tumaj nám zahrál několik písniček na kytaru. Jenže to už tu byl čas jít spát. Zalehli jsme, Tumaj odpískal večerku a my si v mysli probírali, co jsme dnes prožili.

Ráno jsme vstávali hodně brzy! Někteří jedinci totiž začali žvanit, a tak Tumaj předčasně odpískal budíček. Jenže ono bylo teprve šest hodin! Snad zítra budou zticha.

Vyčistit zuby, přinést další dříví, to všichni jsme už spálili, uvařit na ohni čaj a pak snídaně, rohlík s marmeládou.

Výstup na Borůvku.

Dopolední program byl trochu poznávací, ale také soutěžní. Všichni jsme sešli dolů do údolí ke studánce, to abychom věděli, kde je, šli jsme se podívat na vodopády, kterými odtéká voda z jezera, navštívili jsme ostrůvek, staré trampské tábořiště a Komárštejn, kam jezdívala Lvičata, než byla postavena Borůvka.

Sofie sledovaná dalšími a její pokus strefit určený kámen.

dosáhl tři bodů, končil, což zvládl nejdříve Artuš.

Pak jsme došli na bývalé tábořiště Lvičat, na Komárštejn, kde nám Tumaj o tomto místě povyprávěl, stejně jako dříve o vzniku jezera.

Z Komárštejna jsme vystoupali o něco výš do bývalého lomu, kde proběhl závod v běhu do strmého vrchu. I tato soutěž měla svého vítěze, kterým se stala Tea.

Dopoledne uteklo jako voda, i když díky ranním žvanilům jsme ho měli o dvě hodiny delší, a byl čas jít vařit oběd. Byli jsme rozděleni do tří skupin a každé radil jeden z našich vedoucích, tedy Bonbón, Basti a Tumaj. Vařili jsme špagety se Špagetkou a všechny tři skupiny to zvládly podle Tumaje na jedničku.

Odpoledne nás čekala malá etapovka – O perníkové chaloupce. Kdo zná tuhle pohádku, tak ví, že otec pod nátlakem macechy odvedl své děti Jeníčka a Mařenku do hlubokého lesa na jahody. Místo nich jsme sbírali šišky a nejlepší tu byl Martin

Vaření po skupinách.

Aby si děti myslely, že tatínek nedaleko seká dřevo, zavěsil na větev palici, která ve větru narážela do kmene stromu, a Jeníček s Mařenkou spokojeně sbírali jahody, neboť si mysleli, že tatínek je nablízku. My jsme to nahradili soutěží, při které byly dětem zavázány oči, a v určité vzdálenosti jsme začali pískat na píšťalku, která imitovala palici narážející do stromu. Tady se nejlépe vedlo Petrovi.

Druhá soutěž etapové hry O perníkové chaloupce.

Lezení na strom, aby se Mařenka podívala, zda neuvidí světýlko, jsme měli imitovat výstupem na posed. Ten měl ale již ztrouchnivělý žebřík, tak jsme museli improvizovat. Na zem jsme položili šátky vzdálené od sebe tak, aby mezi ně bylo možno šlápnout. Soutěžící pak musel proběhnout celou krátkou trasu tam a zpět a do každého pole, tedy šlápnout vždy mezi dva šátky. Toto soutěž zvládl nejrychleji Matěj.

Podle pohádkového příběhu uviděla Mařenka ze stromu světýlko. Když k němu děti přišly, ukázalo se, že je to perníková chaloupka, ve které bydlela stará Ježibaba. Děti ale měly tak velký hlad, že začaly

z chaloupky loupat perníček. My jsme neměli ani perníček, natož celou perníkovou chaloupku, tak jsme do vyznačeného území rozházeli lístečky, ty s čísly, které jsme použili již dopoledne, a Pavoučci je měli sbírat. Problém byl v tom, že ty lístečky – perníček – hlídala Ježibaba s Ježidědkem, tedy Bonbón s Bastim. Kdo byl při loupání perníku chycen, stačil dotek, musel běžet ke označenému stromu, aby si nabítl život, což ho zdržovalo. Nejvíce perníčku, tedy lístečků, získala Sofie.

Jak se sedá na lopatu, víte? Jeníček s Mařenkou dělali, že to neumí. My jsme to trochu předělali. Všichni si stoupli do kruhu a Basti jim házel míč tak, že jej bylo možno chytit. Kdo to nezvládl, musel si kleknout a chytat v této poloze. Nechytil-li podruhé, musel si sednout a třetí neúspěch znamenal vyřazení. Jako poslední ve hře zůstali Petr, Sofie a Tea. a tak jsme měli hned tři vítěze.

Pohádku jsme trochu zkrátali a přišla poslední část, útěk před Ježibabou a Ježidědkem, tedy před ježimanžely. Bonbón a Basti se znovu ujali svých rolí a snažili se dohnat někoho z prchajících. Děti startovaly z jedné čáry, ježimanželé z druhé, vzdálenější. Kdo stačil doběhnout za cílovou čárou, byl zachráněn. Kdo byl chycen, zaznamenal trestný bod a při druhém chycení odcházeli ze hry. Nejdéle vydržel běžet Matěj.

Koupání v jezeře.

Pohádková etapovka byla u konce a my jsme se vrátili na Borůvku, kde jsme se převlékli do plavek, vzali si ručníky a šli se vykoupat, do jisté míry i umýt, do jezera.

Nezdálo se to, ale byl čas na večeři, po které jsme si u ohýnku trochu povídali, Tumaj zase hrál na kytaru, ale pak jsme šli nahoru na vyhlídku, odkud jsme pozorovali západ slunce. Podle Tumajových instrukcí jsme při tom všichni mlčeli a sledovali tu zvláštní podívanou.

Ještě chvilka u ohýnku a pak už do spacáků, odpískání večerky a dobrou noc. Usínalo se nám hezky po tom krásně prožitém, i když náročném dni.

V neděli ráno spali všichni až do budíčku, po kterém nás čekalo čištění zubů a následně snídaně, ke které nám vedoucí uvařili čaj, zatím co jsme my vstávali a věnovali se ranní hygieně.

Hned po snídani pokračovaly soutěže a hned ta první byla na šikovnost a trochu i na rychlost. Měli jsme totiž držet mezi dvěma polínky tenisový míček a s ním oběhnout snad jen pět metrů tam a pět zpátky. Každý si to mohl vyzkoušet dvakrát a lepší výsledek se mu počítal. Nejlépe dopadl Ondra.

Na kolik hodů dokážeme tenisákem shodit pět kanystrů na vodu, které stály na stole. To byl náš další úkol, který nejlépe zvládl Vojta.

Po této soutěži jsme vyšli nad Borůvku, kde je krásně rovný plac, na kterém jsme hráli lovení želv. Když otočíte želvu na záda, tedy na krunýř, jen těžko se obrátí. A to byl vždy úkol jednoho z nás,

Loupání perníčku.

Udržet tenisák mezi těmi polínky, to nebylo až tak lehké.

převrátit do pěti minut co nejvíce ostatních. I zde byl vítěz, a to opět Vojta. Na závěr jsme se pokoušeli všichni obrátit na záda Bastiho, ale zůstalo jen u pokusu.

Dopoledne uteklo jako voda a my šli vařit oběd. I dnes nám to prý šlo dobře, když nám vedoucí byli opět nápomocni radou. Po obědě jsme si všichni zabalili, uklidili jsme celé tábořiště a zbyl nám ještě čas na dvě soutěže a na jednu hříčku.

Prý je to tradice, když zbude čas, tak se hraje minutová honička nebo liščí oháňky. Dnes to byla minutová honička, ve které bylo úkolem pochytnat pokud možno všechny ostatní za co nejkratší čas, nebo alespoň do té minuty vyřadit ze hry dotykem co nejvíce soupeřů. A kdo byl nejúspěšnější? Petr.

A protože jsme balili hodně rychle, stihli jsme ještě další soutěž, a to v hodu tenisáky pod židličku. Ono se to zdálo lehké, ale mnozí tento zdánlivě lehký cíl minuli. Po všech pokusech i zde byl vítěz, kterým se stal Martin.

A zbývalo ještě dalších pár minut, které jsme vyplnili „šlapkou“.

To už ale byl čas vzít si svoje věci, postavit se do řady a rozloučit se s našim tábořištěm. Tumaj zavelel: „Pozor!“ a pak dodal: „Borůvko, ahoj!“ a my sborově odpověděli: „Ahoj!“

Cesta dolů k autům a pak jízda do Kladna na místo, odkud jsme před dvěma dny odjízďeli. Ještě vyhlášení nejúspěšnějšího Pavoučka v bodování z této akce, kterým se stal Petr, a poslední ahoj, zase hezky sborově. Večer pak v mnoha rodinách vyprávění, co všechno jsme prožili.

Zvláštní poděkování patří Artušovu tátovi Merlinovi, který nám dopravil tři děti na místo, rodičům Viky a Vojty, kteří stejné Pavoučky odvezli v neděli zpět na Kladno, a kamarádovi Mártymu, který má velké auto a který s námi zůstal po celou dobu a když jsme potřebovali za zábavou do lesa, stal se hlídající osobou u Borůvky. Děkujeme.

Tumaj

Vzadu stojí Mártý, Bonbón, Basti a Tumaj. Před nimi Hugo, Sofie, Viky, Artuš, Vojta a Tea. Ve spodní řadě sedí Ondra, Petr, Fanda, Martin a Matěj.

Tábor 2022

Stavba tábora probíhala týden před příjezdem dětí, tedy v sobotu a v neděli druhého a třetího července. Tu neděli odjeli Standa, Kryštof a Pomněnka, v pondělí pak Stak a Basti. Bahňák s Dominikem, Katůma a Mája s Markem a Matesem zůstali až do středy a já jsem měl setrvat až do další soboty, do příjezdu dětí. Jenže všechno bylo jinak!

Katůma s celou rodinou ještě než dojeli do Kladna, měli bolesti hlavy. Kontrolní test na covid měli pak všichni pozitivní a pozdější antigenní test to potvrdil. První odpadnuvší vedoucí – Katůma.

Tuto informaci jsem měl, nicméně jsem se cítil naprosto v pohodě a užíval si samoty na táboře. Dodělával jsem ještě pár drobností a večer si pak napustil vrchovatou vanu teplé vody, že když jsem se do ní položil, přetékala.

Druhý den jsem dostal informaci, že i Bahňák má pozitivní test na koronavirus! To byl průšvih – hlavní vedoucí je mimo hru! No, budeme to muset zvládnout.

Ve čtvrtek odpoledne telefonoval Bahňák, že ještě dnes na tábor přijede hospodářka Petra a já že mám jet do Kladna a nechat se v pátek ráno také otestovat. A ten den jsem se dozvěděl, že ta potvora mě dohnala také, čímž jsem se stal třetím vyloučeným vedoucím.

Naštěstí ti, kdož odjížděli ze stavby v neděli či v pondělí, byli v pořádku, a tak tábor mohl začít v plánovaný den.

Je jasné, že jsme tam my tři chyběli, ale Standa Lepič, Stak, Basti, Kryštof, Hanikulik, Pomněnka a s nimi hospodářka Petra a kuchařský pár Anička s Karolkem, to zvládli na jedničku.

Máme silný tým! Máme lidi, kteří, když je potřeba, zvládnou i nepředpokládané situace! Velký dík všem devíti v předchozím odstavci jmenovaným. Fakt velký dík.

Prakticky až v půlce tábora jsme se my koronáči postupně začali zapojovat do táborové činnosti. Jako první Bahňák, který přijel den před ukončením karantény, postavil si proti táboru na druhém břehu řeky stan, a tam odtud řídil přípravy na výpravu celého tábora na splouvání části řeky Berounky.

Já s Katůmou jsme dorazili až v den návratu dětí z té akce a pak šlo všechno ve starých dobrých kolejích.

Program našich táborů je již několik let postaven na základě velké etapové hry, která je hlavní náplní programu. Letos tvůrci vybrali téma pirátské. Rozepisovat se o jednotlivých etapách by bylo opravdu na dlouho, takže zde podtrhnu především Kryštofovu zásluhu na sehnání kostýmů a rekvizit na scénky provázející jednotlivé části hry a úsilí všech narychlo se naučit připravené texty. Já jsem měl občas problém právě s tím, zapamatovat si to, ale vždy jsem z toho ještě dokázal „vybruslit“. Také jsem si nějaký ten textík podle svého upravil.

Ostatní program závisel na vedoucích, tedy u Lvícat na Katůmovi, Standovi a Pomněnce, u Pavoučků na Bastim, který odvedl naprosto stoprocentní výkon, na Stakovi a také na mně.

Jak se to dětem všechno líbilo? Mám informace, že po zveřejnění fotek na rajčeti v jedné rodině měli u těch obrázků dvouhodinovou přednášku s vysvětlováním, co se to tady děje, že to nebyla taková hrůza, jak to na první pohled vypadá, a další a další.

I tento tábor lze prohlásit za další úspěšný, i když to zprvu vypadalo, že se ani nebude konat. Ovšem díky skvělým lidem, kteří vyšli ze Lvícat a s oddílem stále spolupracují, díky jejich úžasnému nasazení, to všechno dobře dopadlo.

Kamarádi – velké díky.

Zapsal Tumaj

Bodování Pavoučků

ČERVEN

Červen přinesl Pavoučkům čtyři schůzky a hlavně závěrečnou vícedenní výpravu na Borůvku, na které chyběly pouze Áňa s Dorkou. Všech zmíněných akcí se za celé období zúčastnili Artuš, Fanda, Martin, Ondra a Tea. Na poslední schůzce jsme poprvé losovali Loterii Pavoučků, což jsou losy, které získá vždy pouze ten, kdo v daném měsíci přijde na všechny naše akce.

Červnové bodování vyhrál zaslouženě Ondra, který tak zkompletoval sadu medailových míst a po bronzovém místě v únoru a stříbrném v květnu dosáhl v červnu i na ten zlatý.

Petr zaostal za vítězným Ondrou o pouhých deset bodů a za něj se dále seřadili Tea, Artuš, Fanda, Sofie a Vojta, kteří získali v daném měsíci více než dvě stě bodů.

Za touto šesticí pak následovali Martin, Viky, Hugo, Áňa, nováček Matěj a nakonec i poslední Dorka, která zaznamenala nejhorší výsledek za celý tento oddílový rok.

Áňa s Dorkou se, jak již uvedeno, nezúčastnily výpravy, a tím přišly o hodně bodů, které jim v součtu celého měsíce chyběly.

Uváděn v textu již není Dima, který pravděpodobně do Pavoučků již chodit nebude.

Červen 2022

1. Ondra	273
2. Petr	263
3. Tea	251
4. Artuš	244
5. Fanda	230
6. Sofie	213
7. Vojta	205
8. Martin	192
9. Viky	183
10. Hugo	169
11. Áňa	155
12. Matěj	155
13. Dorka	136

TÁBOR 2022

Tábor, to je vyvrcholení celoroční činnosti každého správného oddílu, a my nejsme výjimkou. Na ten letošní se přihlásilo sedm Pavoučků, což je o chloupek více, než polovina našich členů. Jmenovitě se přihlásili Áňa, Artuš, Petr, Ondra, Viky, Vojta a Sofie, které doplnila ještě Karolína, která věkově spadá k nám a s námi jezdí již řadu let.

Těchto osm Pavoučků mezi sebou svádělo bitvu o body a tedy i o umístění. Favoritě červnového bodování Ondra, Petr a Artuš nezabrali, jak se od nich očekávalo, a skončili v druhé polovině všech hodnocených s tím, že ještě slabší než oni byla zatím nevýrazná Viky.

Táborové bodování s přehledem a podle očekávání vyhrála Áňa, za kterou o pouhé čtyři body zaostala Sofie, což je do jisté míry překvapení, ale příjemné. Jen doplním, že tohle je její nejlepší umístění od příchodu k Pavoučkům.

Třetí příčku obsadila Karolína, za kterou jen o tři body zaostal Vojta, a za ním o další čtyři Petr. Pak následují Artuš, až sedmý Ondra a poslední skončila Viky, která si na svoje lepší umístění musí ještě chvíli počkat.

Tábor 2022

1. Áňa	387
2. Sofie	383
3. Karolína	340
4. Vojta	337
5. Petr	333
6. Artuš	292
7. Ondra	274
8. Viky	248

CELOROK 2021 – 2022

Pavoučci se v uplynulém oddílovém roce rozrostli ze tří, kteří v září zůstali jako jediní po odchodu starších kamarádů do Lvíchat, na čtrnáct členů, počítáme-li i ukrajinského chlapce Dimu, který červen i tábor vynechal a je dosti možné, že již chodit nebude. V uplynulém oddílovém roce jsme se sešli celkem na čtyřiceti schůzkách a k tomu jsme měli devět výprav, z nich tři byly společné se Lvíchaty.

Jak jsem se již zmínil, v Pavoučcích v září zůstali pouze tři členové, ke kterým hned na první schůzku přibyl Fanda, díky kterému začali chodit i Martin, Ondra a Petr. O týden později se dostavili i již dříve avizovaní Artuš s Vojtou a posléze i Vojtova sestra Viktorka. V průběhu října začala chodit Sofie a v dubnu Ukrajinec Dima a Lev, který se ale brzy odstěhoval do Prahy a Pavoučky opustil. V květnu nás doplnili ještě Tea s Matřejem a bylo nás vzpomenuťých čtrnáct. V červnu se ještě připojil prvňáček Rost'a, kterého jsme ale do stavu členské základny a ani do bodování nezapočítávali, neboť to nemělo již žádný význam.

Povšimněte si ještě jedné zajímavosti. Těch sedm, kteří byli na táboře, skončilo v konečném celkovém pořadí na sedmi prvních místech. Je to náhoda? Ne! Oddílový rok, a tudíž i bodování, končí po deseti měsících školního roku plus tábor.

V celoroční soutěži skončil nejhůře Dima, který v červnu vynechal již všechny schůzky, a je dosti pravděpodobné, že od září k nám již nebude chodit. Je to jeho volba. My jsme měli dobrou vůli tohoto ukrajinského chlapce zapojit do činnosti obyčejného českého oddílu, což on zjevně nedokázal využít. Přeci jenom tam u nich žijí trochu jinak.

Hugo začal svůj již třetí rok v Pavoučcích celkem dobře, ale ve druhém pololetí školního roku najednou jeho výsledky přestaly být uspokojivé a on se postupně propadl až na třinácté místo tabulky, tedy v tomto případě na předposlední příčku. Škoda. Tenhle kluk má na víc, než na to předposlední místo. Škoda, že nejel na tábor, kde by nasbíral, z jistého pohledu lehce, těch sto čtyřicet sedm bodů, o které skončil až na třinácté příčce za Matějem.

Matěj přišel do oddílu až v květnu, do začátku dostal průměrný počet bodů všech ostatních a k tomu přidal to, co sám vybojoval. Ještě před prázdninami byl na jedenácté příčce, ale protože nejel na tábor, dostala se před něj Viky a on se musí napoprvé spokojit s dvanáctým místem. Příští oddílový rok ale může být všechno jinak. To i on bude bodovat hned od září, i on bude moci jet na tábor a pak se teprve naplno ukáže, jaký je to bojovník.

Fanda proplouval bodováním zpravidla ve druhé polovině „závodního“ pole, až se v červnu v celoroční soutěži dostal na desáté místo. Ovšem stejně jako mnozí další prodělal na tom, že nejel s Pavoučkou na tábor, kde ho předběhla Viky a odsunula jej až na místo jedenácté, které mu patří v prvním roce jeho účinkování u nás.

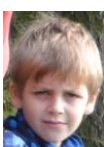
Další, kdo byl v důsledku nepřítomnosti na táboře odsunut Viky o jeden stupeň níže oproti červnovému stavu, je Martin. Tenhle kluk je snaživý, ne vše mu vychází, ale určitě bude v budoucnu patřit mezi favority. Pro hodnocení oddílový rok se však musí spokojit s dvanáctým místem.

Dorka v závěru oddílového roku hodně ztratila nejprve nepřítomností na závěrečné vícedenní výpravě a následně za neúčasti na táboře. Tak se stalo, že jinak velice šikovné děvče skončilo v celkovém hodnocení za oddílový rok 2021 – 22 až deváté, když se před něj na táboře dostaly Viky a Sofie.

Poslední, kdo nebyl s Pavoučkou na táboře, je Tea, která stejně jako Matěj do naší družiny přišla až v květnu, vedla si velice dobře, ale neúčast na vrcholné akci roku, což tábor bezesporu je, jí určil až osmé místo, kam spadla ze čtvrté příčky. Nicméně naše činnost končí až na táboře, což je potřeba si pro další roky uvědomit.

Prvních sedm Pavoučeků v bodování za rok 2021 – 2022 se zúčastnila i letního tábora, na němž nejvíce vydělala Viky, která tak v celoročním bodování předběhla pět kamarádů. Zaslouženě! Ona na rozdíl od nich vytrvala až do samotného konce, a proto její sedmé místo je naprosto zasloužené. A znovu se prokázalo, že dobrého umístění se může dočkat především ten, kdo chodí na všechny naše akce - včetně tábora.

Artuš na táboře vybojoval šesté místo, v celkovém průběžném pořadí byl po červnu šestý a šestý také skončil za celý hodnocený oddílový rok 2021 – 2022. Jeho výsledek odpovídá plně jeho angažovanosti, která by mohla být přeci jen o něco lepší, a pak by i jeho umístění bylo lepší. Tím nijak nechci shazovat jeho úsilí. Skončil přesně tam, kde si zasloužil.

Ondra se v závěru školního roku po slabších výsledcích v dobách svého příchodu do Pavoučeků v celkovém průběžném hodnocení prodral na skvělé třetí místo, které však na táboře neudržel. Tam totiž skončil až sedmý a to jej odsunulo na konečné páté místo, které ovšem napoprvé není ničím zahanbujícím.

Sofie, která v průběhu roku nepůsobila nijak výrazně, se na táboře projevila jako velká bojovnice, skončila tam druhá, navíc pouhé čtyři body za vítěznou Áňou, a v celkovém pořadí se posunula z osmého na čtvrté místo, kde jí k bronzovému stupínku schází pouhých třicet čtyři bodů.

Vojta v průběhu celého oddílového roku od září do března nebyl horší než třetí, jednou čtvrtý. Pak přišly tři nevýrazné výsledky, dvě osmá a jedno sedmé místo. V tu chvíli se Vojta náhle ocitl až na pátém místě celkového pořadí. Pak přišel tábor, na kterém vše napravil, byť skončil až čtvrtý. To mu ale plně stačilo k tomu, že se v celkovém pořadí posunul na velice krásné třetí místo.

Petr nepatřil v průběhu oddílového roku mezi favority, ale v samotném závěru dokázal květnové bodování vyhrát a v červnu být druhý. To ho vyneslo na druhou příčku celkového pořadí, kde navzdory až pátému místu za tábor vydržel, a ono druhé místo si připsal jako svůj první skvělý výsledek v celkovém hodnocení jednotlivců.

O prvenství Áni v celkovém pořadí Pavoučků za rok 2021 – 2022 nebylo nejmenších pochyb. V říjnu skončila druhá, v září a v dalších šesti měsících vždy bodování vyhrála. V květnu a červnu zaváhala, nebyla na výpravách, což ji stálo docela dost bodů, ale po dalším prvenství na táboře bylo jasné, že bodování za hodnocené období zaslouženě vyhraje.

Celorok 2021 – 2022

1. <i>Áňa</i>	(1)	2733	
2. <i>Petr</i>	(2)	2643	-90
3. <i>Vojta</i>	(5)	2513	-130
4. <i>Sofie</i>	(8)	2479	-34
5. <i>Ondra</i>	(3)	2468	-11
6. <i>Artuš</i>	(6)	2406	-62
7. <i>Viky</i>	(12)	2202	-204
8. <i>Tea</i>	(4)	2178	-24
9. <i>Dorka</i>	(7)	2102	-76
10. <i>Martin</i>	(9)	2041	-61
11. <i>Fanda</i>	(10)	2015	-26
12. <i>Matěj</i>	(11)	1956	-59
13. <i>Hugo</i>	(13)	1809	-147
14. <i>Dima</i>	(14)	1712	-97

Uvedení pod čarou nebyli na táboře.

Bodování Lvícat

ČERVEN 2022

Červen začal pro Lvíčata výpravami družin, o kterých si můžete více přečíst v samostatném článku začínajícím na druhé straně tohoto vydání našeho časopisu. Následovaly čtyři schůzky, z nich ta předposlední byla výjimečná tím, že jsme na ní losovali pexesa. Bahňák totiž informace, že na poslední schůzku někteří z nás již nepřijdou, vyhodnotil zcela srávně.

Kdo kolik získal bodů, prozrazuje tabulka vpravo. Proto je tentokrát komentář omezen pouze na to, kdo se v jaké hladině stovek pohyboval.

V bodování za měsíc červen opět zvítězila Bonbón, která jako jediná získala více než čtyři stovky bodů, co ale více, vytvořila nový oddílový rekord, neboť vyhrála bodování ve všech deseti měsících školního roku.

Za Bonbónem se seřadili Klokán, Honzik, Kvítek, Anička a Kája, kteří přesáhli hranici tří set bodů.

Více než dvě stovky bodů nasbírali Ryba (jen o čtyři méně, aby se dostal na třístovku), Johanka, Týna, Tomáš, Kulík a Matěj.

Tři poslední vynechali vícedenní výpravu, což jim zisk bodů nevyneslo, a tak hodnotami sto a trochu více skončili na posledních místech Mates, Kryštof a Terka.

Červen 2022

1. <i>Bonbón</i>	423
2. <i>Klokán</i>	350
3. <i>Honzik</i>	348
4. <i>Kvítek</i>	344
5. <i>Anička</i>	323
6. <i>Kája</i>	315
7. <i>Ryba</i>	296
8. <i>Johanka</i>	286
9. <i>Týna</i>	277
10. <i>Tomáš</i>	275
11. <i>Kulík</i>	269
12. <i>Matěj</i>	220
13. <i>Mates</i>	172
14. <i>Kryštof</i>	169
15. <i>Terka</i>	111

TÁBOR 2022

Našeho tábora se zúčastnilo třináct z patnácti Lvícat. Chyběly pouze Terka a Týna. Na počet osmnáct nás doplnili tři stálíci, tři kamarádi, kteří v průběhu roku chodit nemohou, neboť bydlí mimo Kladno či okolí, ale na tábor s námi jezdí již řadu let. To jsou Vojta Hauner, Dominik Jelínek a Kermit, tedy Vašek Kefurt. Tuto trojici doplnily pro tento rok ještě Anežka a Eliška Čermákové.

Bonbón ani na táboře nikoho nenechala na pochybách, že je v bodování jednotlivců v tomto oddílovém roce suverén. I uprostřed léta dokázala ostatní doslova rozdrtit, když nasbírala o padesát čtyři bodů více než druhý v pořadí.

Kulik na táboře dokázal, že kdyby chodil řádně na všechny akce, nekončil by někde dole ve spodních patrech tabulek. Na táboře vybojoval úžasné druhé místo s jednobodovým náskokem před Vojtou Haunerem. O dalších pět bodů méně nasbírala Kája. Opět o jeden jediný bod méně pak získal Kryštof, který tak skončil pátý.

Za Kryštofem skončila věčně mezi sebou bojující sourozenecká dvojice Anička a Honzik, mezi nimiž byl rozdíl pouhých sedmi bodů.

Dále v bodování na táboře skončil Kvítek s jednobodovým náskokem před devátým Rybou a o dalších deset bodů méně nasbírala Johanka, za kterou skončil s dvoubodovým odstupem Klokan.

Pak následovali dva kamarádi, kteří do Lvíčat chodit nemohou, protože bydlí mimo Kladno, a sice Anežka a Dominik.

Na posledních pěti místech skončili Tomáš, Mates, Eliška, Matěj a Kermit, který se kvůli zdravotním problémům nemohl zapojit do veškerého táborového dění, ale s námi jet chtěl i za tu cenu, že v bodování bude poslední.

Tábor 2022

1. Bonbón	330	10. Johanka	240
2. Kulik	276	11. Klokan	238
3. Vojta	275	12. Anežka	232
4. Kája	270	13. Dominik	224
5. Kryštof	269	14. Tomáš	221
6. Anička	265	15. Mates	212
7. Honzik	258	16. Eliška	210
8. Kvítek	251	17. Matěj	183
9. Ryba	250	18. Kermit	170

CELOROK 2021 – 2022

Deset měsíců a tábor – deset plus jedno prvenství v bodování za dané období. To je rekord, na který jako první Lvíče od založení oddílu v roce 1984 dosáhla ve svém posledním roce působení ve Lvíčatech coby řadový člen Bonbón.

I další se snažili. Klokan, také v posledním roce svého působení řadového člena, konečně v celoroce vybojoval medailovou pozici, když skončil třetí.

To poslední z bývalých deváťáků Kulik si s ničím problémy nedělal a jen díky nepřítomnosti Týny a Terky na táboře neskončil poslední, ale třetí od konce, tedy celkově třináctý. Nicméně stejně jako Bonbón a Klokan chce v činnosti oddílu pokračovat jako instruktor, což ovšem od něj, a nejen od něj, bude vyžadovat stoprocentní účast na akcích.

V bodování za oddílový rok 2021 – 2022 na posledním, tedy na patnáctém místě skončila Terka, která se až v samotném závěru propadla ze solidního dvanáctého místa na to poslední. Důvodem byla neúčast na táboře a předtím i na závěrečné vícedenní výpravě, čímž přišla o tolik bodů, že se propadla až na dno tabulky.

Týna a Terka – nerozlučná dvojice. Když nejede na tábor jedna, druhá také zůstane doma. Jenže ono naše bodování jednotlivců je celoroční a oddílový rok končí táborem. Tak se prostě stalo, že Týna na poslední chvíli spadla ze solidní jedenácté příčky až na čtrnáctou, tedy předposlední.

Kulik v průběhu školního roku celkem dost šidil docházku na naše schůzky a vynechal i některé výpravy. V tabulce celkového pořadí se dlouho objevoval na poslední příčce a vlastně jen díky nepřítomnosti Týny a Terky na táboře v posledním roce svého působení u Lvíčat coby řadový člen se nakonec vyhoupl na třináctou příčku. Kulik chce dále pokračovat v oddíle spolu s Klokánem a Bonbónem jako instruktor u Pavoučků. Proč ne? Tady ovšem bude jeho přítomnost potřebná na všech akcích!

Matěj je jediný, kdo do Lvíčat v průběhu roku přišel, abych tak řekl zvenčí, tedy neprošel předtím družinou Pavoučků. Občas se mu celkem dařilo, ale přeci jenom neznalost kde může nahnat body, tady scházela. V celkovém pořadí skončil Matěj napoprvé dvanáctý a je jen a jen na něm, jak to bude dál v roce, který právě zahajujeme.

Kryštof byl v Pavoučcích takovou hbitou rybou a tak trochu jsme předpokládali, že tomu bude i ve Lvíčatech. Nebylo. Často vynechával akce, především výpravy, a za to se mnoho bodů nezískává. V celkovém hodnocení oddílového roku 2021 – 2022 skončil jedenáctý s více než čtyřsetbodovou ztrátou na desátého Tomáše.

Tomáš přešel podobně jako mnozí jiní do Lvíčat z Pavoučků a hned první rok si mezi velkými nevedl až tak špatně. Jenže silové soutěže nemohl z logických důvodů vyhrávat, a tak trochu paběrkoval a v celkovém pořadí v prvním roce mezi velkými skončil desátý. Teď už přijdou ke Lvíčatům noví, mladší, a on bude o trošku zkušenější a za dva roky...

Tomášova o rok starší sestra Johanka měla těch zkušeností o něco málo více a protože v průběhu celého roku chodila na všechny akce, prakticky chyběla pouze v důsledku nemoci, sbírala důležité body. Teprve na poslední chvíli ji v celkovém hodnocení přeběhl Ryba a odsunul ji na i tak pěkné deváté místo.

Ryba si v průběhu minulého oddílového roku vybral slabší chvíli, v průběhu které ostatní získávali body, on ne. Tak se stalo, že se v bodování propadl dosti hluboko a teprve na poslední chvíli se vyhoupl před Johanku na osmou příčku, kde navíc ztrácí dalších třináct bodů na o stupínek lepšího Matesa.

Mates má vícero aktivit, a tak se stane, že se mu to kříží. Je na něm, který směr si vybere. To je na něm a je to naprosto v pořádku. Ovšem naše bodování je neúprosné a chybí-li někdo na několika výpravách, pak přijde o hodně bodů. Matesovo sedmé místo plně odpovídá jeho aktivitě a může být rád, že Ryba a Johanka přeci jen získali o pár bodů méně než on.

Kvítek tu mákne naplno, tu si zalenoší, vynechá nějakou akci, přijde tak o body, ale nakonec to nedopadlo až tak špatně. Uhájil šestou příčku, na kterou se dostal postupně až v červnu. Na druhou stranu těch sedmdesát dva bodů, o které zaostal za pátým Honzikiem, ty mohl v průběhu celého roku někde nasbírat. Nenasbíral, skončil šestý.

Honzik je ve Lvíčatech druhým rokem a minule vybojoval v hodnocení jednotlivců skvělé sedmé místo. V tomto oddílovém roce si o dvě příčky polepšil a skončil pátý. Za sebou pak zanechal o dost starší a zkušenější borce jako Kvítek, Matese či Rybu. Jenže Honzik na rozdíl od této trojice chodil, pokud mu to zdraví dovolilo, poctivě na všechny akce, což byl základ jeho úspěchu.

Honzikova o rok mladší sestra Anička přešla do Lvíčat o rok později a svého bratra dokázala v bodování předčít. Skončila na překrásném čtvrtém místě a bratra za sebou nechala o více než sto bodů. A tak se opět prokázalo, že i jeden z nejmladších může v bodování patřit mezi favority.

Klokán se v posledním roce svého působení ve Lvíčatech konečně dočkal medailové pozice za celkové pořadí v oddílovém roce. Je to jeho krásné rozloučení coby řadového člena. On ale chce pokračovat v oddíle dál a v září nastoupí jako instruktor v Pavoučcích. Je to rozhodnutí odvážné, ono to není jen tak dělat instruktora, ale já jsem přesvědčen, že to s jistou pomocí zvládne. Věřím mu!

Celoroční 2021 – 2022

1. Bonbón	3843	(1)	
2. Kája	3322	(2)	-521
3. Klokán	3074	(3)	-248
4. Anička	2894	(4)	-180
5. Honzik	2788	(5)	-106
6. Kvítek	2716	(6)	-72
7. Mates	2615	(7)	-101
8. Ryba	2602	(9)	-13
9. Johanka	2598	(8)	-4
10. Tomáš	2475	(10)	-123
11. Kryštof	2033	(14)	-442
12. Matěj	1982	(13)	-51
13. Kulík	1933	(15)	-49
14. Týna	1912	(11)	-21
15. Terka	1827	(12)	-85

Uvedení pod čarou nebyli na táboře.

Kája je nejen velká kamarádka s Bonbónem, ale také stejně velká bojovnice, což dokázala již druhý rok, po který je členkou Lvíčat. V obou případech obsadila v konečném pořadí bodování jednotlivců druhé místo, právě za Bonbónem. Prakticky v tomto hodnocení před sebe pustila jen svoji velkou kamarádku Bonbóna, ostatní Lvíčata, včetně starších kluků, nechala vždy za sebou. Bonbón teď ze Lvíčat odchází a Káje se otevírá cesta k prvenství. Dokáže být stále stejně dobrá jako doposud? Na její výsledky se moc těšíme.

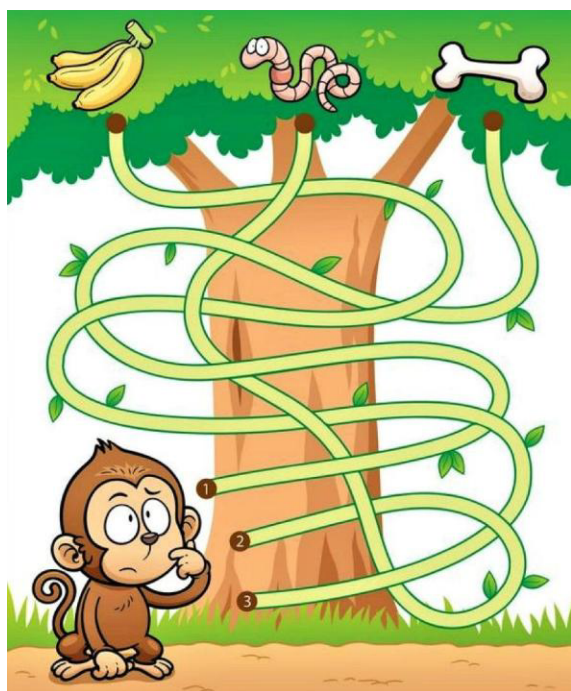
Bonbón bodování minulého oddílového roku vyhrála stylem start – cíl. Jako první člen oddílu od jeho založení nikomu nedovolila v měsíčním bodování ani na táboře lepší než druhé místo! Vyhrála tedy všechno, co mohla, a vytvořila nový oddílový rekord, který se vlastně již nedá překonat, pouze vyrovnat! Souběžně s posledním rokem svého členství ve Lvíčatech jako řadový člen působila již i jako instruktorka v Pavoučcích, kde bude spolu s Klokanem a Kulikem i pokračovat. Přejeme jí, aby i v této nové roli byla stejně úspěšná, tedy nejlepší.

Hádky vystřídají detektivky

Od kreslených detektivních příběhů s otevřeným koncem si na rok odpočineme a v tomto oddílovém roce se budeme zabývat hádankami, které vás ovšem také donutí k logickému uvažování.

Začneme takovou opravdu jednoduchou. Na obrázku je opička, od které vedou cesty ke třem možným druhům potravin pro různá zvířata. Kost bude asi pro pejska, žížala pro kosa a banány, ty by ráda právě naše opička.

Kterou z cest se musí opička vydat, aby se k banánům dostala?

Na lístek určený na odpovědi stačí napsat číslo cesty. Samozřejmě se nezapomeňte podepsat. Také si dobře zkontrolujete barvu lístečku. Lvíčata mají červenou, Pavoučci modrou.

Jakákoli odpověď, tedy i špatná, vám přinese deset bodů do hodnocení jednotlivců, které vám budou započteny příští měsíc. Správné odpovědi se dostanou do slosování o čokoládu, odděleně u Lvíčat a také u Pavoučků.

Soutěže se mohou zúčastnit i vaši rodiče, prarodiče či sourozenci. Ti však nedostanou žádné body, pouze v případě správné odpovědi postoupí do slosování o sladkou odměnu.

Své odpovědi vhazujte do schránky v klubovně, Lvíčata nejpozději v pondělí 26. září a Pavoučci o den později, tedy v úterý 27. září. Později odevzdané lístky nebudou již brány v potaz.

Tumaj končí!

Když na posezení vedoucích po závěrečném slavnostním ohni na našem táboře Tumaj oznámil ukončení kariéry práce s dětmi, vyvolalo to u ostatních překvapení. Tohle nikdo nečekal!

„To rozhodnutí nebylo lehké a nebylo to otázkou krátkodobou. Již delší dobu zjišťuji, že to nezvládám tak, jak bych si sám představoval, takže jsem se rozhodl zcela uvolnit ruce nové generaci vedoucích, kteří zaplat' Bůh v našich řadách jsou.“ řekl Tumaj pro redakci našeho časopisu.

U Pavoučků zakladatel oddílu ještě zůstává, nejpozději však do konce roku 2022.

Schůzky, výpravy a další akce:

ZÁŘÍ 2022

Pondělí 5. září 2022 – 1373. schůzka Lvičat

Úterý 6. září 2022 – 847. schůzka Pavoučků

Pondělí 12. září 2022 – 1374. schůzka Lvičat

Úterý 13. září 2022 – 848. schůzka Pavoučků

Pondělí 19. září 2022 – 1375. schůzka Lvičat

Úterý 20. září 2022 – 849. schůzka Pavoučků

Sobota 24. září 2022 – 423. výprava Lvičat

Pondělí 26. září 2022 – 1376. schůzka Lvičat

Úterý 27. září 2022 – 850. schůzka Pavoučků

ŘÍJEN 2022

Sobota 1. října 2022 – 180. výprava Pavoučků

Pondělí 3. října 2022 – 1377. schůzka Lvičat

Úterý 4. října 2022 – 851. schůzka Pavoučků

Pondělí 10. října 2022 – 1378. schůzka Lvičat

Úterý 11. října 2022 – 852. schůzka Pavoučků

Pondělí 17. října 2022 – 1379. schůzka Lvičat

Úterý 18. října 2022 – 853. schůzka Pavoučků

Pondělí 24. října 2022 – 1380. schůzka Lvičat

Úterý 25. až čtvrtek 27. října 2022 – Čtvrtletní prázdniny u Tumaje na chatě – 181. výprava Pavoučků

Čtvrtek 27. až sobota 29. října 2022 – Čtvrtletní prázdniny u Tumaje na chatě – 424. výprava Lvičat

Pondělí 31. října 2022 – 1381. schůzka Lvičat

LISTOPAD 2022

Sobota 12. listopadu 2022 – 425. výprava Lvičat

Sobota 26. listopadu 2022 – 182. výprava Pavoučků

TÁBOR 2023

Středa 5. (státní svátek) až pátek 21. července 2023

Změny termínů všech akcí jsou vyhrazeny!

STATUTÁRNÍ MĚSTO KLADNO
podporuje činnost oddílu Lvíčata